

راستی برادر عزیز، چه ایامی بود در سابق
در رشت طبیبی بنام رجب وجود داشت
باریک اندام شال بکمر عبائی بدوش میگرفت
دواتش رایگ فنجان چایخوری تشکیل میداد
نسخه برگه ده شاهی می نوشت
ویزیت اطبای فعلی پنج ریال است

* * *

محکمه اش از صبح تا نیمه شب باز بود
در اطاق محکمه اش با اندازه یک وجب جا نبود
با مریضها با ادب حرف میزد
قبرت پر نور بادای حاجی رجب
نسخه می نوشت هر یکی بقیمت ده شاهی
ویزیت اطبای امروزی پنج ریال است

* * *

کنار سبزه‌ای می نشست مثلاً
قلم و دوات را زیر بغل میگرفت
نه صندلی داشت نه میز و نه چار پایه‌گر روی آن بنشیند
بیماران، گور و گچله‌ها از هر طرف میامدند

نسخه نیوشتی اینا ده شی برار
الان حکیمانہ ویزیت پنـج زار

***

راسی حکیم بو خدا رحمت بوکود
صاف و سلیم بو خدا رحمت بوکود
مرد رحیم بو خدا رحمت بوکود
اهل فدیم بو خدا رحمت بوکود
نسخه نیوشتی اینا ده شی برار
الان حکیمانہ ویزیت پنـج زار

***

تمام امراضه موداوا کسودی
تمام تونکا حاج آقا وا کودی
شکسته بسته همه جور حا کسودی
بعضی دوا جابه خودش چا کسودی
نسخه نیوشتی اینا ده شی برار
الان حکیمانہ ویزیت پنـج زار

***

دوشکجه جیر نسخدا اینا بسته پور
نیوشته، حاضر آماده جور به جور
جوهر میخ طویلہ شاخ بو تـسـور
کررنه ولگ ، پیندره ، کاله کپور
نسخه نیوشتی اینا ده شی برار

نسخه می نوشت هر برگي ده شاهي
 ويزيت اطباي فعلي پنج ريال است

***

خدا رحمت کرده برآستي حکيم بود
 صاف و سليم بود ، خدا رحمتش کند
 مرد رحيم بود خدا رحمتش کند
 از قدما بود خدا رحمتش کند
 نسخه می نوشت هر يکي ده شاهي
 ويزيت اطباي فعلي پنج ريال است

***

جميع امراض را مداوا ميگردد
 تمام گره ها (ورمها) را می شکافت
 استخوان شکسته و در رفته ها را جامي انداخت
 بعضي دواها را شخصا درست ميگردد
 نسخه می نوشت يکي ده شاهي برادر
 ويزيت اطباي فعلي پنج ريال است

***

زیر دوشکجه اش یک بسته پراز نسخه
 حاضر و آماده و برای انواع امراض داشت
 از جوهر میخ طویله تا شاخ مورچه
 و از برگ گزنه و پیندره تا کپورگال
 نسخه می نوشت دانه ای ده شاهي برادر

الان حکیمانه ویزیت پنـج زار

* * *

از همه جا مریض کودی ازدحام
بچار پس وسنگرو شفت و خمـام
آوردیدی حاجی ره با احتـرام
تعارفی ، ابریشم و لاس خمـام
نسخه نیویشتی اینا ده شی برار
الان حکیمانه ویزیت پنـج زار

* * *

زخم زگیله حاجی زالو دائی
سرمابوخورده ، آشه آلو دائی
درد دهانه آلوبالو دائی
من چی دانم نپخته خالو دائی
نسخه نیویشتی اینا ده شی برار
الان حکیمانه ویزیت پنـج زار

* * *

کرچه مریضان بیشتری مردیدی
حسره دونیایه به گیل بردیدی
ولی بازم مشتری آوردیدی
هرچی حاجی گفتی اوشان خوردیدی
نسخه نیویشتی اینا ده شی برار
الانه حکیمانه ویزیت پنـج زار

* * *

ویزیت اطبای فعلی پنج ریال است

* * *

ازدحامی از بیماران در محکمه‌اش دیده میشد
از بجارپس و سنگر و شفت و خممام
برای حاجی پیشگشی می‌آوردند
که در میان نشان ابریشم و لاس خام هم وجود داشت
نسخه می نوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
ویزیت اطبای فعلی پنج ریال است

* * *

به زخم زگیل ، حاجی زالو میداد
به سرما خورده آش آلو میداد
برای درد دهان آلبالو تجویز میکرد
چه میدانم ، گوجه نپخته میداد
نسخه می نوشت دانه ده شاهی برادر
ویزیت اطبای فعلی پنج ریال است

اگر چه بیشتر بیماران می مردند
و حسرت دنیا را به گل می بردند
ولی باز ، آمدن بیماران ادامه داشت
هرچه حکیمباشی تجویز میکرد میخوردند
نسخه مینوشت دانه ای ده شاهی برادر
ویزیت اطبای فعلی پنج ریال است

ناخوشا حکم کودی بوشو خون بیگیر
 چقد بیگیر ، بقدر شاخ نفیر
 ماهی سه بار گوله بنه با خمیر
 هر روز صوب گفتی بو خور خاکشیر
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الانه حکیمانہ ویزیت پنـج زار

***

گن گنه هرگز ندائی نا خوشه
 گفتی فرنگی دوا آدم کوشه
 الانه حکیمان تاگی حب نیشه
 تا جه کونه گی تاشیدی تی ریشه
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الانه حکیمانہ ویزیت پنـج زار

***

کویا بکم من می دیله مطلبه ؟
 نشاوستی ا دکترا نه گیسه ؟
 مالاریا نام بنه لرزه تبسه ؟
 گه شیمه خانه پشه واستی نبسه
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الانه حکیمان ویزیت پنـج زار

***

می زن پسر دو روز بسر تب کونه

به بیمار میگفت برو خون بگیر
 چقدر؟ بقدر شاخ نگیر
 ماهی سه بار، با گوزه خمیر بادکش کن
 میگفت صبح هر روز باید خاکشیر بخوری
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
 ویزیت طبای فعلی پنج ریال است

به بیمار هرگز گنه گنه نمیداد
 میگفت دوی فرنگی، آدم گش است
 به طبای کنونی تا گفتی حب نشا
 از ته ریشت را میتراشند
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
 ویزیت طبای فعلی پنج ریال است

بجا مطلب دلم را بگویم؟
 آیا حرف این دکترها را نشنیدی؟
 که به تب لرزه، مالاریا نام نهاده‌اند
 و میگویند که درخانه شامپشه نبایست باشد
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
 ویزیت طبای فعلی پنج ریال است

عروس من، هر دو روز یکبار تب میکند

نام کو دکترا انه سوزن زنه
 سوزن والله آدمه چاکونسه
 ا مردمه مرگه خدا خود نانه
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الان حکیمان ویزیت پنج زار

او وقتی هیچ جا دواخانه نوبو
 سوزن و آمپول به میانسه نوبو
 مردمه ره مرگ بهانه نوبو
 ا جور حکیمان نشانه نوبو
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الان حکیمان ویزیت پنج زار

دکترا کم برار می گوش درد کونسه
 که خو نتانم ایتا ده چاکونسه
 اسا چیه علاجه دردا نانه
 با پک ویز مردمه جیبه کنسه
 خدا بیا مرزه اونا ای برار
 نسخه نیویشتی ایتا ده شی برار
 الان حکیمان ویزیت پنجهزار

نمیدانم کدام دکتر است که آمپولش میزند
 قسم بخدا که این آمپولها شفا دهنده‌اند
 مرگ این مردم را خدا هم نمیداند
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
 ویزیت طبای فعلی پنج ریال است

زمانی که هنوز هیچ‌جا دواخانه ای نبود
 سوزن و آمپول در میان نبود
 برای مردم مرگ بهانه محسوب نمیشد
 از این نوع اطباء نشانه‌ای نبود
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر
 ویزیت طبای فعلی پنج ریال است

به دکتر میگویم برادر، گوشم دردناک است
 می گوید من نمیتوانم علاج کنم برو نزد متخصص
 حالا چیست؟ به معالجه درد آشنا نیست
 با پک و پوزش جیب خلق الله را خالی میکند
 خدا او را بیامرزد ای برادر
 ویزیت طبای امروزی پنج ریال است
 نسخه مینوشت دانه‌ای ده شاهی برادر

گیله مرد سحر دمه

زای ، کوچی چانچواوسان بالکا اوسان دونه دونه
بیابیشیم رشته بازار یاد بیگیر اربابه خانه
عیبه ، زشته ، گيله مرد اربابه خانه ندانه
اربابه ، صاحب ملکه ، آمه هستی جهاونسه
تانه داشتن تانه کوشتن تانه بیرونه کونسه

ماشاء الله هفساله گازه بیگادی بچ بینی ره
شناسی تی چپ و راسته ، پله مرداکی تره
کم کمه بار ببر عادت کونی پیر تی پیره
می نفس تنکه . دکفتم می هوا کاره بدار
ناشتیمی غم اگر اجباری نوشویی تی برار

اربابه خانه می امرا آیی شیطانی نوکون
خون کونه خانم اگر دس ببری حوضه درون
تی پیشانی عرقا آستین امرا پاکاکون
شیشخارا جور اگر ارباب ترا چندردگانه
خمه بوراستا بو تی دستا تی سینه سربنه

سخنان مرد دهقانی به فرزندش در یکی از صبحگاهها

ای فرزند چا نچوی کوچک و زنبیل را یکی یکی بردار
برویم بازار رشت، خانهٔ ارباب را یاد بگیری
عیب است گیله مرد خانهٔ ارباب را نداند، زشت است
ارباب است، صاحب ملک است، هستی ما از اوست
میتواند نگاه دارد، میتواند بگشود، میتواند اخراج کند

ما شاء الله دندان هفت سالهات را ریخته‌ای بهنگام بریدن برنج
چپ و راست را میشناسی برای خودت مردی شده‌ای
کم کم بار ببار عادت خواهی کرد پدرت دیگر پیر شده
نفسم تنگ است و امانده شده‌ام هوای کارم را نگاه دار
اگر برادرت به نظام و وظیفه نمیرفت غم و غصه‌ای نداشتم

بخانهٔ ارباب همراه آمدی شیطنت نکن
دست بحوض خانه بزنی، زن ارباب خون راه می‌اندازد
عرق پیشانی‌ت را با آستین پیراهنت پاک کن
از بالای بالکن اگر چشم ارباب متوجهت شد
خم شو راست شو دستهایت را روی سینه بگذار

امه ارباب هوزاره نوه، خاقانه پسر
 پالدو باشاه نوخوره صاحب عنوانه پسر
 انی پول حساب ناره ملیان ملیانه پسر
 رعیته نهار نده حق داره، رعیت زیاده
 اون نیسا خدا ایساچن نفره نهار بده ؟

گل دسته مانه مایه مانه اربابه پسر
 تی سرا ماله ایزه یا پیله تر یا کوچی تر
 لله آقا کسه سرجا داره تاییه کوله سر
 فطرتا " آقاییه آقازادهیه هاجین نیسه
 پری جا الدولهیه ماری جا السلطینه

هتوکی حق حقه ارباب غرامت حقه
 تا هسا پس نکادم قرضه می گردن شقه
 بجه وقت بچ ، کجه وقت کج ، فادمه هودقه
 شما را کوری دهم گوش و گلی جا جیگیرم
 ننه باقی محل یکشی ای مثقال ای درم

رخت آمه جان جیگا شندرا بوسته خب به
 بی حمام و بی صابون ورورا بوسته خب به
 لاف بالش و روره بو ترتره بوسته خب به

ارباب ما شگفتا که نوه خاقان است ای فرزند
 یا شاه پالوده نمیخورد صاحب عنوان است ای پسر
 پولش حساب و کتاب ندارد ملیون و ملیان
 برعیت ناهار نمیدهد حق دارد رعایا زیادند
 او نیست خدایش هست بچند نفر ناهار بدهد؟

پسر ارباب بدسته گل میماند شبیه ماه است ای پسر
 همسن و سال توست کمی بزرگتر یا کوچکتر
 در بغل الله آقا است یا روی گول دایه اش جای دارد
 فطرتا " آقا است آقا زاده است بیخودی نیست
 از پدری (الدوله) است و از جانب مادر (السلطنه)

همانطور که حق است دادن غرامت به ارباب حق است
 تاکنون قرضم را عقب نیانداختم ، گردنم شق است
 در موقع محصول برنج ، برنج و هنگام کج ، کج را بفوریت میدهم
 بشماگوری میدهم (رنج و عذاب میدهم) از گوش و حلقومتان میکشم
 خودم را قرضدار ارباب نمیکنم حتی یک مثقال و یک درم را

لباس تنمان پاره پوره شده ، باشد
 بدون حمام و بدون صابون کهنه و کثیف شده ، باشد
 لحاف بالشمان که از هم در رفته بود ، تکه تکه شده ، باشد

خوریمی و اخوریمی خالی چوواش و توله آب
 کونیمی جان کنش تا زنده بعانه ارباب

اربابه خانه فوجه قالی اوطاقانسه ددار
 تو کوچی جغله‌ای قالی نیده‌ای رشته‌بازار
 اسبه توربه کی بیده‌ای هو جوره نقش و نگار
 آمه گوسفندانه پشمه که وا کرده قالی بسه
 فل الاوه آمه فرشه که بگم کیه حالی بسه

نه سپهدار تره دل سوچانه نه سردار
 نه حکومت تی غم و غصه خوره نه جاندار
 نه وزیر نه نام آویر نه حاجی شیخ نه پاکار
 گیله مرد ائو فارسه خروس خوانه سحردهسه
 دودیلا ای دیل بوکون اها که هاندم هوندمه

خوراگمان تنها چوواش و آشامیدنیمان آب گل آلود است، باشد
جان میکنیم تا اینکه ارباب زنده بمانند

در اطاقهای خانه، ارباب قالیهای فراوان انداخته شده
تو بچه کوچکی هستی در با زار رشت قالی ندیده‌ای
تو بره، اسب را که دیده‌ای، نقش و نگارش همان جور است
قالی را از پشم گوسفندان ما فراهم می‌کنند
فرش ما پوسته برنج ماله کشیده شده است
به‌که بگویم چه کسی واقف این امور است

نه سپهدار برایت دل می‌سوزاند نه سردار
نه حکومت غم و غصهات را می‌خورد نه ژاندارم
نه وزیر نه آن گم شده نام، نه حاجی شیخ‌نه پاگار
ای گیله‌مرد، صدا نزدیک شد وقت خواندن
خروس رسید هنگام صبح است
شک و تردید را کنار بگذار یگدل باش الان همان دم است

دس خاخوران

دس خاخور جان چی عجب لعنت شیطان بوکودی
چی بوبو چو طور بوبو یاد فقیران بوکردی؟
— خوبه ای جان خاخور هنقدر چوب کاری نوکون
والله پیشرفت نوکونه من بایم از خانه بیرون
— چیره ده سنگین خانم بگو مگر تازگی داره
تی گبان هتو دایم بوی جدائی آوره
گرم شوئی گرم آموئی ایوارکی قسار بوکودی
من میره خیال کونم آمه مرا قسار بوکودی
— ای خاخور تی دلیل خوشه خدا زیاد تر بوکونه
ایزه تی راسته دسا اوسانه آمه سر بزنده
ایتا مرده مار دارم سگامانه پاچه گیره
ماشالا مرد خاخور تا ایچی گم خبر بره
— بخدا بی چنگ و موشتی ، مردگود چیکاریه
اسا اکترا مچهه انقدر پتیاریه؟
من دینم لاغرا بوستی ، حیفتی نازنین جانه
گودران بوکون ماره ، دنیا کسی ره نمانه
— دو ذرع شبنم آوره جغلان پر بیا بیدین
انی مار ایرا فاکشه خاخور فاکشه که ان خوشین

مکالمه دو خواهرخواندگان با هم

- «واهر خوانده عزیز، چه عجب شیطان رالعنت کردی
په شد چطور شد یادی از فقیران کردی؟
- خوبست ای خواهر عزیز اینقدر خوب کاریم نکن
بخدا برایم مقدور نیست از خانه بیرون بیایم
- چرا؟ برایم تعریف کن ای خانم موقر، مگر خبر تازه‌ای رخ داده
از حرفهایت اینقدر میفهمم که بوی جدائی استشمام میشود
بگرمی میرفتی بگرمی میآمدی. یکباره قهر کردی
من خیال میکنم تنها با ما قهر کرده باشی
- ای خواهر، دلت خوش است، خدا به دلخوشیت بیافزاید
یک کمی هم دست راستت را بردارد به سر ما بزند
یک مادر شوهر دارم مثل سنگ که پاچه آدم را میگیرد
ماشاءالله به خواهر شوهرم تا یک حرفی بزنم خبر میبرد
- بخدا قسم که دست و پا چلفتی هستی نزدیگان شوهر چکاره‌اند؟
حالا این گفتیر صورت اینقدر بی حیا و بی چشم و روست
می بینم که ضعیف شده‌ای حیف به آن تن نازنینت
زندگی کن مادر جان، دنیا برای کسی باقی نمیماند
- پدر بچه‌ها دو ذرع شبنم (پارچه نازک) بیخانه می‌آورد
مادرش یکطرفش را میکشد خواهرش یکطرف دیگر را که اینها مال ما

سال و ماه می دیل بترکه نتانم ایجا بشم
 ساقی ناساقی ناره خانه کاره و افاکشم
 — من تیره راه نهم اما دوتومون و اخار بوکونی
 کولینه ورجا ایزه گرگ پیه اصل بیهینی
 اوسانی مردگوده رخته لباسه واسینی
 بعد از آن گوشه بسی آخره کاره بیدنی
 — راستی گی واللہ اشانی امرا هتو واستی کودن
 پرجه سر پیش بامو ، و اشاخو باله فوکودن
 اشانی شکوه اگر جغلانه پرره بگم
 خو چومازاغ دگانه کی خو ترا طلاقه دم

— خب تی ارباب چی کونه؟ بازم خوکاره سرایسا
 او دوچولکسته دیما باز داره یا طلاقا دا
 تی آویستی مرا امروز بیده محل ننا
 هی مرا لوچان بزه کبھی بوکود خو دهنه
 — ای خاخورجان بجهنم ایتاده کرا بره
 اسچی اروزانه ای ذره پول زیاد داره
 مردا که تومان دوتا به انی سر باد دکفه
 زنا که نامه بری انی دهن آب حکفسه
 همه تقصیر تیشینه مرد ره دلسوزی کونی
 تی جانہ غرصه دهی رختا پی نیک دوزی کونی

در تمام اوقات سال دلم بترکد نمیتوانم جاشی بروم
سلامتی و بیماری برایم مطرح نیست باید کار خانه را انجام دهم
- من تو را راهنمایی میکنم اما بدان که باید
دو تومان خرج کنی دور بریزی
نزد گولیها یکقدری پیه گرم اصل بخری
و آنرا به لباس و پوشاک نزدیکان شوهرت بمالی
و بعد از این کار ، در یک گوشه‌ای بایستی و سرانجام کار را بنگری
- راست میگوئی بخدا باید با اینها همینطور معامله کرد
از حدشان تجاوز کرده اند باید شاخ خوبالشان را قطع کرد
گله اینان را اگر به پدر بچه‌ها بگویم
بمن چشم غره میرود و میگوید طلاق خواهم داد
- خوب ، اربابت چه میکند آیا گماکان سرکارش هست ؟
آن زن چروکیده چهره را باز دارد یا طلاقش داد ؟
هووی تو امروز ، مرا دید و اعتنا نکرد
متصل بمن دهان گچی میکرد چانه اش را به چپ و راست میگردانید
- ای خواهر جان اینها به جهنم ، دارد زن دیگر میبرد
چراکه این روزها قدری پول زیاد تر انداخته کرد
مرد که شلوارش دوتا شد باد به گله اش می افتد
همینکه نام زن را نزدش ببری آب بدهانش میافتد
- همه تقصیرها با توست که برای شوهرت دلسوزی میکنی
به تنت رنج میدهی رختهایش را وصله میزنی

انی ماله خرچ بوکون ونال ایتا دوتا ببه
 مردا که فنا بوکون بس تی ایتا جگا ببه
 — هنقدر نذر کونم دعا کونم نیاز کونم
 هنقدر بزن بزن دعوا کوتا دراز کونم
 امه جفلا نه پر ، سنگ دیله نر ما نیبسه
 هیذره خوش نیگه صحبت نوکونه گرما نیبسه
 — بلکه جادو بوکودید بلکه نظر بی چه دانی؟
 خوبه ایپچه ملاقه بج سه چهار ماه اوسانی
 ایذه یکشنبه روزا باطل السحر آب و اخور
 ایذه چارشنبه خاتون بس دوسه بار جانه خاخور
 — ای خاخور با جک و جادو بخت آدما رو ناوره
 مرد خودش وا خوب ببه وسنه چو ما سو ناوره
 می عمو دختر مرد ، غش کونه خو زنا که ره
 رخت هینه طلا هینه خو زنه ره زاکانه ره
 — رخت بوگوفتی چیره اسباب مسباب بو جور بوشو
 شیرین روده دوتا سی شی بو ایتاسی شی بوبو
 — ای خاخور دماغ داری گرانیایا چیکار داری؟
 مرد چوم شیش تا تیره خرچ بوکونه ازارداری؟
 خوب خاخور قصابانه مگر خوره بلا بزه
 هر تا قصابه دینی خو دوکانه درا فوزه

مال و دارائیش را خرج کن نگذار یکی دوتا شود
 مرد را فنا کن تا جایت محفوظ باشم
 — اینقدر نذر و نیاز و دعا میکنم
 اینقدر بزن بزن و مشاجره کوتاه و دراز میکنم
 دل سنگ پدر بچه‌هایم نرم نمیشود
 حرف خوش نمیزند صحبت نمیکند گرم نمیشود
 — بلکه جادویش کرده باشند نظرش زده باشند چه میدانی؟
 خوبست سه چهار ماهی با اندازه یک ملاقه برنج
 برداری در روزهای یکشنبه بعنوان باطل السحر آبش را سربکشی
 یکقدری شبهای چهارشنبه بانتظار اثرش صبر کنی خواهرجان
 — ای خواهر، با جادو و جنبل، شانس به آدم رو نمیاورد
 مرد خودش باید خوب باشد و سمه بچشم روشنائی نمی بخشد
 شوهر دختر عمویم برای همسرش غش وضعف میکند
 لباس و طلا برای زنش و بچه‌هایش میخورد
 — از رخت حرف بمیان آوردی؛ چرا قیمت اشیاء بالا رفته‌اند
 روده ماهی دوتایش سی‌شاهی بود حالا یکی سی‌شاهی شده
 — ای خواهر، حوصله‌داری، به‌گرانی چکار داری
 چشم مرد کور باید خرجت را بعهده بگیرد مگر دیوانه‌ای؟
 خوب خواهرجان مگر قصابها بلا زده شده‌اند
 دکان هر قصاب را که نگاه میکنی درش بسته است

الان ده‌تورش تره موسمه باقلا محله
 من و تو چی دانیمی ، قصاب دوزدو دغله
 - بشناوستم تی پسر گه خو اداره نشما
 خایه دوکان واکونه سراکونه خوشکما
 راستی آن راسته دروغه چیره گه کار نوکونم
 خوبه تی زاک زراچنتا کلام گب بزنام
 - آخر ای جانه‌خاخور هرچی انه تشر زنام
 فحش دهه گروب نهه گه‌خو اکارا نوکونم
 گه اگر خو دوسه ماه خدا نوکود ناخوشابم
 ای نفر ده‌خوجگا سرآیه از کار دکفم
 - راس گه والله بخدا کاسبی خیلی بهتره
 کاسب چانچو بکول ، هیذره نانه ضرره
 خوب خاخور ده‌خداحافظ و ایشم کار دارمه
 تو خودت وا بدانی که من دو سربار دارمه
 - ائو مگر آتش واستی باموئی شتاب کونسی
 راستی می درده دیلا هیچکس ره‌گب نزنسی
 راد باز قلعه‌ای ره‌سیا کلاچ خیر بـــره
 آدما رسوا کونه هیچی اونا تـــباب ناوره

الآن فصل ترش تره و موسم عرضه شدن باقلی است
 من و تو از دوز و کلک قصابها چه میدانیم
 - شنیدم پسر ت میگوید دیگر به اداره نمیروم
 میخواهد دکان باز کند و شکمش را از گاسبی سیر کند
 چرا میگوید کار نخواهم کرد آیا این مطلب راست است
 چه خوب است با پسر ت در این باره چند کلمه صحبت کنم
 - آخر ای خواهر عزیز هر چه تشرش میزنم
 فحش میدهد و خود را با کلمات رکیک مقید میسازد که این کار را نخواهد کرد
 میگوید اگر خدای نکرده دوسه ماه بیمار شدم
 یکی دیگر سر جایش خواهد آمد و او طبعاً " از کار خواهد افتاد
 - بخدا راست میگوید گاسبی خیلی بهتر است
 گاسبی که چنانچوبه گولش باشد هیچوقت ضرر را نمیداند
 خوب ، خواهر جان خدا حافظ باید بروم کار دارم
 تو خودت باید بدانی که من دو سربار دارم
 - عجب ، مگر برای آتش آمده ای اینطور شتاب میکنی
 مبادا درد دل گردنم را برای کسی باز گوئی
 کلاغ سیاه به راد باز قلعه ای خبر خواهد داد
 و او آدم را رسوا خواهد کرد و هیچ چیز تاب مقاومت با او ندارد

واجب الحج

کنم اقرار تی ورجا جانعلسی
به خدا و به رسول و به ولی
دارم اقرار که از دزد و وزیر
آخر الامر ، شیدی هاگیله جیر
من اگر سستمه در خمس و زکات
عوضش فرزمه در صوم و صلوات
یخ و یخبندان ، سرما و ایساز
نوکودم ترک وضو ترک نماز
با وجودیکه نارم خط و سواد
خب دهم توفیرت با سین و صاد
تا هسا حبه‌ای از مال صغیر
من نخوردم نامو اصلا " مرا گیر
دوزدیه ره نوشومه دیواره‌سر
هاترازوها دوکان می سنگ
صله ارحام خویشاوند گدا
نوکودم چون بسپردم بخدا
که خداوند رحیم و رحمان

انتقاد از کارهای ظاهر الصلاح

نزدت اقرار می‌کنم ای جانعلی
سوگند به خدا و به رسول و به ولی
اقرار می‌کنم که دزد و وزیر
عاقبت زیر همین خاک خواهند رفت
من اگر در دادن خمس و زکات تنبل هستم
عوضش ، در روزه و نماز چالاکم
بهنگام یخبندان و سرما و ایساز
وضو و نماز را تـرک نکردم
با وجودی که خط و سواد ندارم
فرق بین ث و س و ص را خوب تمیز میدهم
تا حال ، حبه‌ای از مسکال صغیر
نخورده‌ام و اصلاً " به‌گیرم نیامسد
به قصد دزدی روی دیوار کسی بالا نرفته‌ام
سنگر من همین ترازو و همین دکان است
از خویشاوندان بی چیزم صلح رحم بجا نیاوردم
چونکه همه‌شان را به خدا سپردم
از آن جهت که خداوند بخشنده و مهربان

هر که دندان بدا نان هم خایه دان
 هر کسی روزی خو قلبه خووره
 ایتا لاتسه ایتا میلیان دواره
 چون می دیل صافه می ایمان محکم
 فضل حق شامل حاله کم کم
 نظر لطف هایکسال و دو سال
 پورا بو چالسه چوخول مالسال
 دس بزم خاکسه بوبوستسه الماس
 روز بروز جور بوشو نرخ اجناس
 خدا اقبال بده مشتکی جانعلسی
 بعد از آن مال بده مشتکی جانعلی
 زن بیبردم دو واره خانه بیهم
 چن جریب آباد و ویرانه بیهم
 کاشکی سی سال هتو جنگ بیوبیسی
 به هاترتیب و به هارنگ بیوبیسی
 الفرض از تو چی پنهان سه سه سه
 واجب الحجم و می وزنه سه سه سه
 یاد کعبه دکفیم لولا بمسه
 هتو شیدا بمسه شنگولا بمسه
 ان اونا حاجی گه من غش کونمه
 حاج آقا لاجی گه من غش کونمه
 آبله ، تذکره و ضد تیفسوس
 همه چی حاضره ، دینار ، اتوبوس

به هر که دندان داده نان هم خواهد داد
 هر کسی روزی قلبش را می خورد
 یکی لات و بی چیز است و دیگری ثروتش از میلیون می گذرد
 چون دلم صاف و ایمانم محکم است
 فضل خداوندی کم کم شامل عالم میشود
 در نتیجه نظر لطف الهی است که در این یکسال و دو سال
 چاله چوله هایم پر شده مالا مال گردید
 به خاک دست زدم الماس شد
 نرخ اجناس روز بروز بالا رفت
 خدا به آدم اقبال بدهد ای مشهدی جانعلی
 بعد از بخت و اقبال ، ثروت و مال گرامت بفرماید ای مشهدی
 دوباره زن بردم و خانه خریدم
 چند جریب ملک آباد و خرابه خریدم
 اینکاش سی سال دیگر این جنگ ادامه می یافت
 به همین ترتیب و بهمین وضع امروزی
 غرض اینکه از توجه پنهان ، از سه سه
 واجب الحج شده ام و وزنهام پر گردیده
 هر وقت به یاد کعبه می افتم به خود می پیچم
 و بی اختیار شیءدا و سنگول می شوم
 این به آن حاجی میگوید به من شرف دست می دهد
 وقتی میگوید حاجی آقا لاهیچی ، من غش وضعف می کنم
 تذکره و تلقیح آبله و سرم ضد تیفوس
 همه را آماده کرده ام حتی پول خارجی و اتومبیل را

داشته دارائی تـسـرا اسپرمـه
 ای لحظه کرا تی دعایـه برمه
 خایمه مکه بشم جانعلی جان
 جان تو جان می خانسه می دوکان
 بسلامت روی و باز آئیسی
 مثل اردک روی و غـاز آئیسی

صوب ایذہ زوتر آئیسی تی کاره سر
 بعد ظهران نوخوسی جانہ پسر
 من کہ نیسام می عوض بزَن اذان
 می مانستن تی نمازہ زود بخـوان
 خیکانا پیا شبان موش نزنسه
 بچ کیسانسه سولاخا نوکونسه
 تی چومانسه و اکون او دیوار کنار
 سه تا مولائیسی نه شیشتا نام نـدار
 اشانه خـب خوبکـانه اورشینسی
 ایتا جوب وایتا اشکور دوکونسی
 مشتسره گی آقا ا جان بیسره
 مولائیسی مولائیسه طارمسره
 خایمه مکه بشم جانعلی جان
 جان تو جان می خانسه می دوکان

همه دارائیم را اکنون به تو می سپارم
 یک لحظه دارم دعایت را به خارج می برم
 می خواهم به مکه سفر کنم ای جانعلی عزیز
 جان تو جان خانه و دکانم خوب از آنها مواظبت کن
 انشاء الله بسلامت روی و بازگردی
 و چون اردک روی و غـاز برگردی

صبحها یگقدری زودتر سرگارت بیـا
 بعد از ظهرها مبادا پسر جان بخوابی
 من که نیستم به عوض من اذان بیـزن
 همچون من ، نمازت را زود بخـوان
 خیکهای روغن را مواظب باش موش نزنـد
 کیسه های برنج را سـوراخ نکنـد
 چشمهایت را باز کن ، در کنار آن دیوار
 سه کیسه برنج صدری است و شش کیسه برنج بی نام
 آنها را ، خوب به هـم می ریـزی
 یک کیسه جو یک کیسه خرده برنج را با آنها مخلوط می کنی

به مشتری بگو آقا ، این جان بمیـرد
 برنج مولائی اصل است برنج صدری طارمسراست
 می خواهم مکه بروم ای جانعلی عزیز
 جان تو جان خانه و دکانم ، مراقب باش

به سلامت روی و باز آئی
مثل اردک روی و غراز آیی

***

واکونی دوکانه بسم الله بگو
نیشینی پیشخان ، بسم الله بگو
تا خدا بده دکانه برکت
دورا به از امه دستگاه نکبت
دوتا خیک روغنہ پس پیرار ساله
گفته اوگوشسه بوبوسته نوخاله
ای روزا مجال کونی آبا کونی
ایتا بار سیب زمینی دوکونی
مشری ره خوری قسیم آیه
روغن خالص کرمانشایه
خایمه مکه بشم جانعلی جان
جان تو جان می خانه می دوکجان

xxx

نشین پشت ترازو بی وضو
خیر و برکت شه از می ترازو
جانه شاگرد تی حواسا جماکون
دوتا سنگه ای منی نسه او درون
ایتا سنگ یکمن ویازده در مسه
اویتا سنگ یکمن ده درم کسه